

20^ήη
Διεθνές Φεστιβάλ
Κινηματογράφου Ολυμπίας
για Παιδιά και Νέους
Olympia International Film Festival
for Children and Young People
2-9 · 12 · 2017

Αφιέρωμα • Tribute

Ο δρόμος για τον δεύτερο ήλιο

The way towards the Second Sun

Αναπαραστάσεις της Εκπαίδευσης, της Διδασκαλίας και της Μάθησης
στον διεθνή κινηματογράφο / Representations of Education,
Teaching and Learning in International Cinema

Κατάλογος / Catalogue

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού,
Εκπαίδευση και Διά Βίου Μάθηση
Ειδική Υπηρεσία Διαχείρισης

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Εθνική Κοινωνική Ταμείο
60^ο έτος
Ελλάδα

ΕΣΠΑ
2014-2020
ανάπτυξη - εργασία - αλληλεγγύη

Ο δρόμος για τον δεύτερο ήλιο **The way towards the Second Sun**

Το αφιέρωμα «Ο δρόμος για τον δεύτερο ήλιο», υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού, Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους. Η προβολή των ταινιών του αφιερώματος είναι δωρεάν για το κοινό και εξασφαλίζεται η πρόσβαση σε ΑμΕΑ.

This tribute, entitled "The way towards the Second Sun", is implemented by the Operational Program "Human Resources Development, Education and Lifelong Learning" and its co-financed by the European Union (European Social Fund) and Greek National Funds. The film tribute has free admission and it's accessible to disabled people.

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΟΣ/TRIBUTE CONCEPT AND DESIGN

Δημήτρης Σπύρου/Dimitris Spyrou

Αθανασία Σφακιανάκη/Athanassia Sfakianaki

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ/EDITING

Χρήστος Κωνσταντόπουλος/Christos Konstantopoulos

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΚΕΙΜΕΝΩΝ /TRANSLATION BY

Νικολέττα Γεωργακοπούλου/Nikoletta Georgakopoulou

Βιργίνια Μπούτση/Virginia Boutsis

LAYOUT

Εριφύλη Αράπογλου - ενARTE / Erifili Arapoglou - enARTE

© ΝΕΑΝΙΚΟ ΠΛΑΝΟ

Ρόδου 18, Αθήνα 112 52, Τηλ.: 210 8664470

e-mail: neanikoplano@gmail.com

www.neanikoplano.gr

Ο δρόμος για τον δεύτερο ήλιο

Η Εκπαίδευση των νέων, η Διδασκαλία και η Μάθηση, ήσαν σπουδαία ζητήματα στην αρχαία Ελλάδα. Σύμφωνα με τον Αριστοτέλη, η τύχη των εθνών εξαρτάται από την εκπαίδευση των νέων· ο Πλάτωνας έλεγε ότι η μόρφωση είναι δεύτερος ήλιος για τους ανθρώπους· ο Πλούταρχος υποστήριζε ότι το μυαλό δεν είναι δοχείο που πρέπει να γεμίσει, αλλά φωτιά που πρέπει να ανάψει.

Στις μέρες μας, η εκπαίδευση θεωρείται από όλους προϋπόθεση για τη διαμόρφωση της προσωπικότητας και της επαγγελματικής αποκατάστασης των νέων. Αλλά το δίπολο: δοχείο γνώσεων - φωτιά που πρέπει ν' ανάψει, υφίσταται και στη σημερινή εποχή, παρά τα εκπληκτικά επιτεύγματα της επιστήμης και της τεχνολογίας.

Οι δέκα ταινίες μυθοπλασίας και ντοκιμαντέρ του παρόντος αφιερώματος (οι επτά σε πρώτη προβολή στην Ελλάδα), αναδεικνύουν την ουσία της παιδαγωγικής διαδικασίας, πραγματευόμενες μια σειρά ζητημάτων για την Εκπαίδευση, τη Διδασκαλία και τη Μάθηση σε διάφορες περιοχές του πλανήτη μέσα από το βλέμμα των ευαίσθητων δημιουργών τους.

Καλύπτουν ένα ευρύτατο φάσμα θεμάτων. Την καινοτόμα εκπαιδευτική πρωτοβουλία μιας καθηγήτριας σε μια μικρή πόλη της Παταγονίας στην Αργεντινή, να ονοματοδοτήσουν οι μαθητές της τους δρόμους της πόλης. Τις δυσκολίες στη Σουηδία στην αντιμετώπιση του μπουλινγκ στο σχολικό περιβάλλον. Τις εκ διαμέτρου αντίθετες εκπαιδευτικές προσεγγίσεις από δυο δασκάλες στην Κούβα, στην αντιμετώπιση ενός ενδεκάχρονου αγοριού που η μητέρα του είναι εθισμένη στα ναρκωτικά. Την εκπαίδευση στην Ουαγκαντούγκου της Μπουρκίνα Φάσο, μιας ομάδας νεαρών γυναικών για να γίνουν μηχανικοί αυτοκινήτων. Το πορτρέτο μια εμπνευσμένης εκπαιδευτικού στην Ολλανδία που αποκαλύπτει την πραγματική ουσία της παιδαγωγικής και την αξία της σε ταραγμένους καιρούς. Τις πρωτοποριακές εκπαιδευτικές μεθόδους του Σελεστέν Φρενέ και του Γιάνους Κόρτσακ.

Ο αγώνας για ένα σχολείο που αναπτύσσει την αυτονομία και τη δημιουργικότητα, την ελεύθερη έκφραση και την επικοινωνία, τη συνεργασία και την κριτική σκέψη και προετοιμάζει χειραφετημένους πολίτες, δίνεται παντού και είναι διαρκής.

Δημήτρης Σπύρου
Καλλιτεχνικός διευθυντής

The way towards the Second Sun

The Education of young people, as well as Teaching and Learning were important matters in ancient Greece. According to Aristotle, the fate of nations depends on the education of young people; Plato used to say that education is like a second sun to people; Plutarch claimed that the mind is not a vessel to be filled, but a fire to be kindled.

Nowadays, education is a prerequisite for shaping the personality and professional rehabilitation of young people. But the dipole: vessel of knowledge - fire that has to be lit, exists in our times, despite the amazing achievements of science and technology.

The ten fiction and documentary films of this tribute (seven of them will be screened for the first time in Greece) highlight the essence of the pedagogical process by dealing with a series of issues on Education, Teaching and Learning in various parts of the world through the eyes of their sensitive creators.

They cover a wide range of topics. The innovative educational initiative of a professor in a small town in Patagonia, Argentina, to let her students name the streets of the city. The difficulties in Sweden in tackling bullying within the school environment. The diametrically opposed educational approaches of two teachers in Cuba in dealing with an 11-year-old boy whose mother is addicted to drugs. The training of a group of young women to become car engineers, in Ouagadougou in Burkina Faso. The portrait of an inspiring teacher in the Netherlands who, in troubled times, reveals the real essence of pedagogy and its value. The groundbreaking educational methods of Célestin Freinet and Janusz Korczak.

The struggle for a school that develops autonomy and creativity, freedom of expression and communication, cooperation and critical thinking and prepares emancipated citizens, is given everywhere and is constant.

Dimitris Spyrou
Artistic Director

6A

Σουηδία / Sweden,
μυθοπλασία / fiction, 61', 2016

Η καθηγήτρια της 6A μαζί με τους γονείς αποφασίζουν να συγκεντρωθούν σε μια συνάντηση γονέων. Τα μόνα παιδιά που παραβρίσκονται στη συνάντηση είναι τρία κορίτσια, για τα οποία οι γονείς ανακαλύπτουν ότι αυτά είναι τελικά ο λόγος της συνάντησης τους. Τα κορίτσια κατηγορούνται για εκφοβισμό της υπόλοιπης τάξης.

Together with the teacher of class 6A, a number of parents have called for a crisis parent meeting. The only children present at the meeting are three girls who turn out to be the reason they've all gathered. They are accused of bullying the rest of the class.

Σκηνοθεσία / Direction: Peter Modestij ▶ Σενάριο / Screenplay: Peter Modestij ▶ Φωτογραφία / Cinematography: Lisabi Fridell ▶ Μοντάζ / Editing: Linda Jildmalm Σχεδιασμός ήχου / Sound design: PerSundström ▶ Ερμηνείες / Cast: Emine Özkan, Tyra Olin, Omeya Lundqvist, Caroline Söderström ▶ Παραγωγός / Producer: Siri Hjorton Wagner ▶ Παραγωγή / Production: Sic film

Peter Modestij

Γεννήθηκε το 1976, σπούδασε στη Σουηδική Σχολή Τηλεόρασης του Γκέτεμποργκ και στη συνέχεια εργάστηκε στη Νέα Υόρκη στο κινηματογραφικό συνεργείο του Ντάρρεν Αρονόφσκι. Κέρδισε την προσοχή το 2014 με την ταινία μικρού μήκους «Mina.102A: Couplefucking», που προβλήθηκε στο 55^ο Nordic Film Days στο Λίμπεκ. Αυτή τη στιγμή γυρίζει την μεγάλη μήκους ταινία του «SUB»

Born in 1976, he studied at the Swedish School of Television in Gothenburg and then worked in New York in Darren Aronofsky's film crew. He garnered attention in 2014 with the short film Mina.102A: Couplefucking screened at the 55th Nordic Film Days in Lübeck. He is currently developing his feature film "SUB".

Φιλμογραφία / Filmography: Mina (2014), 102A: Couplefucking (2013), From Microto Macro (2006).

Διαγωγή Behavior / Conducta

Κούβα / Cuba, μυθοπλασία /
fiction, 108', 2014

Ο Τσάλα είναι 11 χρονών και μένει με την μητέρα του, η οποία είναι εθισμένη στα ναρκωτικά. Για να τα βγάλει πέρα, εκπαιδεύει σκυλιά για κυνομαχίες κι αυτό το βίαιο περιβάλλον αρχίζει και τον επηρεάζει στο σχολείο. Η Καρμέλα είναι δασκάλα της Στ' Δημοτικού, την οποία αγαπούν και σέβονται όλα τα παιδιά. Μία μέρα η Καρμέλα αναγκάζεται να νοσηλευτεί και να αφήσει το σχολείο για λίγους μήνες. Η καινούρια δασκάλα, που δεν μπορεί να καταλάβει την συμπεριφορά του Τσάλα, τον στέλνει σε αναμορφωτήριο. Όταν επιστρέψει όμως η Καρμέλα, μάχεται ενάντια σε αυτή την απόφαση και τις υπόλοιπες αλλαγές που έγιναν εν απουσία της. Η σχέση της δασκάλας με το αγόρι θα γίνει ακόμη πιο δυνατή, αλλά αυτή η σχέση θα επηρεάσει το μέλλον της Καρμέλας στο σχολείο.

Chala is eleven years old and lives alone with his drug addict mother. He trains fighting dogs for a living, and this world of violence sometimes surfaces when he is at school. Carmela is his sixth grade teacher, for whom the boy feels affection and respect. One day she becomes ill and must give up the school for several months. The new teacher, unable to understand Chala's behavior, sends him off to a reeducation school. When Carmela returns, she rebels against this measure and other transformations her class has been subjected to. The relationship between the veteran teacher and the boy grows stronger, but this mutual commitment will jeopardize their continuance at the school.

Σκηνοθεσία / Direction: Ernesto Daranas Serrano ▶ Σενάριο / Screenplay: Ernesto Daranas Serrano
▶ Φωτογραφία / Cinematography: Alejandro Pérez ▶ Μοντάζ / Editing: Pedro Suárez ▶ Μουσική
/ Music: Juan Antonio Leyva, Magda Rosa Galbán ▶ Σχεδιασμός ήχου / Sound design: Juan Carlos
Herrera ▶ Ερμηνείες / Cast: Alina Rodríguez, Armando Valdés Freire, Sílvia Águila, Yuliet Cruz ▶
Παραγωγή / Production: RTV Comercial

Ernesto Daranas Serrano

(Αβάνα, 1961) Η φιλμογραφία του ως σεναριογράφου και σκηνοθέτη περιλαμβάνει τις ταινίες: «Los últimos gaiteros de La Habana» (2004)- βραβείο Διεθνούς Δημοσιογραφίας «King of Spain», «Los dioses rotos» (Εκπτωτοι Θεοί, 2008)- η πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους, βραβεύτηκε στα διεθνή φεστιβάλ κινηματογράφου του Πρόβιντενς, της Αβάνας, της Σεράρα και της Χιμπάρα, και «Bluechacha» (2012)- υποψήφια για το Λατινικό Βραβείο Γκράμι καλύτερου μουσικού βίντεο μεγάλου μήκους.

(La Habana, 1961) His filmography as writer and director includes *Los últimos gaiteros de La Habana* (2004), winner of the International Journalism Award "King of Spain"; *Los dioses rotos* (Fallen Gods, 2008), his debut feature-film, awarded at the international film festivals of Providence, Havana, Ceará and Gibara; *Bluechacha* (2012), Latin Grammy® Nominee for Best Long Form Music Video.

Ο μικρός χασάπης

Butcher boy / Garçon
boucher

Γαλλία / France, ντοκιμαντέρ /
documentary, 49', 2013

Ο Μιγκέλ, 17 χρόνων, αφού αποτυγχάνει στο σχολείο, γίνεται υπάλληλος σε χασάπικο. Γιος Πορτογάλων μεταναστών, κοντός, με αστικό στυλ ντυσίματος, είναι το αντίθετο από την εικόνα που προσπαθούν να περάσουν οι χασάπηδες. Η μαθητεία του στο σχολείο και στο μαγαζί περιέχει μια σχεδόν στρατιωτική επανεκπαίδευση: να υιοθετήσει τη στολή, τη γλώσσα, την ανατομία και τη μαεστρία της κοπής κρέατος. Ο Μιγκέλ θα πρέπει να ξεπεράσει πολλές προκλήσεις για να γίνει αποδεκτός στο επάγγελμα. Είτε πετύχει είτε αποτύχει, η μεταμόρφωσή του είναι σε εξέλιξη.

Miguel, 17, becomes a butcher's boy after failing at school. The son of Portuguese immigrants - short, dressed in an urban style - he is the opposite of the image that butchers try to convey. His apprenticeship at school and in the store involves a near-military makeover: adopting the uniform, language, physique, and meat-carving mastery. Miguel will have to overcome several challenges to be accepted into the trade. Success or failure, his metamorphosis is underway.

Σκηνοθεσία / Direction: Florian Geyer ▶ Φωτογραφία / Cinematography: Florian Geyer ▶ Μοντάζ / Editing: Solveig Risacher ▶ Σχεδιασμός ήχου / Sound design: Florian Geyer ▶ Παραγωγή / Production: Quark Productions

Florian Geyer

Ο Florian Geyer σπούδασε γεωγραφία και ανθρωπολογικό κινηματογράφο. Η πτυχιακή του ταινίας «Soufre», για έναν εργάτη σε ορυχείο θείου στην Ινδονησία, αγοράστηκε από τα κανάλια Arte και France 5, και κέρδισε πολλά βραβεία σε διεθνή φεστιβάλ και το βραβείο «Discovery» 2007 από την Εταιρεία Γάλλων Συγγραφέων SCAM. Στη συνέχεια σκηνοθέτησε το making-of του πρότζεκτ «6 Billion Others» του Yann Arthus-Bertrand, το οποίο προβλήθηκε στο κανάλι France 5 και σε πολλά άλλα διεθνή κανάλια. Σκηνοθετεί δεκάδες ντοκιμαντέρ μικρού μήκους για το Cut Up documentary του Barcode webdoc και στη συνέχεια ξεκινά τα γυρίσματα της ταινίας «Ο μικρός Χασάπης».

Florian Geyer graduated in geography and anthropological cinema. His diploma film, Soufre, about an Indonesian sulfur carrier, was bought by Arte and France 5 channels, received several awards in international festivals and the «Discovery» 2007 award from the SCAM (the French Author society). He then directed the making-of of Yann Arthus-Bertrand's project, 6 Billion Others, broadcasted on France 5 and many international channels. For the Cut Up documentary review for the Barcode webdoc he directs a dozen of short documentary films and then starts shooting Butcher Boy.

Το σκασιαρχείο

I have a new master /
L' 'ecole buissonnière

Γαλλία / France, fiction, 115',
1949, ασπρόμαυρο / b&w

Βρισκόμαστε στο 1920, σ' ένα μικρό χωριό της Προβάνς στη νότια Γαλλία. Ο κύριος Πασκάλ, νέος δάσκαλος στο σχολείο, συγκρούεται με την έλλειψη ενδιαφέροντος των μαθητών του. Αποφασίζει να αλλάξει ριζικά τις διδακτικές του μεθόδους. Ακούει τα παιδιά, εμπνέεται από τις ανακαλύψεις και τα ενδιαφέροντά τους, πηγαίνει μαζί τους στη φύση. Αναπτύσσεται έτσι μια διαφορετική σχέση μεταξύ τους, που θα έχει σαν αποτέλεσμα οι μαθητές του να ξαναβρούν την χαρά να μαθαίνουν και ο κύριος Πασκάλ την χαρά να διδάσκει. Όμως αυτή η μικρή επανάσταση κατορθώνει σε κάποιους γονείς και παράγοντες της περιοχής.

The story takes place in 1920, in a small Provence village in southern France. Mr. Pascal, the new teacher, is faced with the indifference of his students. He resolves to change drastically his teaching methods. He listens to the children, he finds inspiration in their discoveries and interests, he goes with them out into nature. A new relationship is forged among them, which will bring back the love of learning for the students and the love of teaching for Mr. Pascal. However, some parents and officials take objection to this small revolution.

Σκηνοθεσία / Direction: Jean-Paul le Chanois ▶ Σενάριο / Screenplay: Jean-Paul le Chanois ▶ Φωτογραφία / Cinematography: André Dumaitre, Marc Fossard, Maurice Pecqueux ▶ Μοντάζ / Editing: Emma Le Chanois ▶ Μουσική / Music: Joseph Kosma ▶ Ερμηνείες / Cast: Bernard Blier, Juliette Faber, Edouard Delmont, Jean-Louis Alibert, Edmond Ardisson ▶ Παραγωγή / Production: CGCF, UGC

Jean-Paul le Chanois

Για πολλές δεκαετίες, κανένας άλλος Γάλλος σκηνοθέτης δεν είχε απαξιωθεί περισσότερο από τον Jean-Paul Le Chanois (1909-1985). Ήταν ο τέλειος στόχος για κριτική από τους κινηματογραφιστές του Νέου Κύματος στα τέλη της δεκαετίας του '50 και τη δεκαετία του '60. Ωστόσο, σε αντίθεση με άλλους στόχους των «Jeunes Turcs», το έργο του Chanois δεν αποκαταστάθηκε ποτέ. Μολαταύτα, ένας μικρός αριθμός έργων του αξίζει να αναγνωρισθεί.

For many decades, no French director was held in greater contempt than Jean-Paul Le Chanois (1909-1985). He was the perfect target of criticism by the New Wave filmmakers of the late 1950s and 1960s. However, unlike other targets of the Young Turks, Chanois was never restored to favor. Nevertheless, a small number of his films deserve recognition.

Φιλμογραφία / Filmography: Le jardinier d'Argenteuil (1966), Monsieur (1964), Mandrin (1962), Pardessus le mur (1961), La française et l'amour (1960), Les misérables (1958), Le cas du Docteur Laurent (1957), Papa, maman, ma femme et moi... (1955), Les évadés (1955) Village magique (1955), Papa, maman, la bonne et moi... (1954), Agence matrimoniale (1952), Sans laisser d'adresse (1951), La belle que voilà (1950).

Η θυσία του Κόρτσακ

Korczak

Πολωνία- Γερμανία / Poland-
Germany, fiction, 113', 1990,
ασπρόμαυρο / b&w

Ο Αντρέι Βάιντα αποτίει φόρο τιμής στον Πολωνοεβραίο γιατρό, παιδαγωγό και συγγραφέα Γιάνους Κόρτσακ, ο οποίος θεωρείται ο πρόδρομος της Χάρτας των Δικαιωμάτων του Παιδιού. Ο Κόρτσακ, ιδρυτής δυο ορφανοτροφείων στην προπολεμική Βαρσοβία, αφιέρωσε τη ζωή του στα ορφανά παιδιά, τα οποία και ακολούθησε στην μεταφορά τους στο Γκέτο της Βαρσοβίας, αλλά και στους θαλάμους αερίων του ναζιστικού στρατοπέδου της Τρεμπλίνκα το 1942.

Andrzej Wajda pays tribute to Polish-Jewish doctor, educator and writer Janusz Korczak, who is considered the father of the Declaration of Children's Rights. Korczak, founder of two orphanages in pre-war Warsaw, dedicated his life to orphans, whom he followed in the Warsaw Ghetto and in the grass chambers of Treblinka extermination camp in 1942.

Σκηνοθεσία / Direction: Andrzej Wajda ▶ Σενάριο / Screenplay: Agnieszka Holland ▶ Φωτογραφία / Cinematography: Robby Muller ▶ Ερμηνείες / Cast: Wojciech Pszoniak, Ewa Dałkowska, Teresa Budzisz-Krzyżanowska, Marzena Trybała, Piotr Kozłowski ▶ Παραγωγή / Production: Studio Filmowe Perspektywa, Regina Ziegler Filmproduktion, Telmar Film International Ltd., Erato Films, ZDF, BBC Films

Andrzej Wajda

Ο Αντρέι Βίτολντ Βάιντα (6 Μαρτίου 1926 – 9 Οκτωβρίου 2016) ήταν ένας Πολωνός σκηνοθέτης του κινηματογράφου και του θεάτρου. Έλαβε τιμητικό Όσκαρ, τον Χρυσό Φοίνικα, καθώς και τιμητικό Χρυσό Λέοντα και τιμητική Χρυσή Άρκτο, και ήταν εξέχον μέλος της «Πολωνικής Σχολής Κινηματογράφου». Έγινε γνωστός κυρίως για την πολεμική του τριλογία με τις ταινίες «Μια γενιά» (1954), «Κανάλ» (1956) και «Στάχτες και Διαμάντια» (1958). Θεωρείται ως ένας από τους πλέον αναγνωρισμένους κινηματογραφιστές παγκοσμίως, του οποίου τα έργα κατέγραψαν την πολιτική και κοινωνική εξέλιξη της πατρίδας του και αφορούσαν τους μύθους της πολωνικής εθνικής ταυτότητας, προσφέροντας μια οξυδερκή ανάλυση για το καθολικό στοιχείο της πολωνικής εμπειρίας –τον αγώνα του κόσμου να διατηρήσει την αξιοπρέπειά του κάτω από τις πιο αντίξοες συνθήκες. Τέσσερις από τις ταινίες του έχουν προταθεί για το βραβείο Όσκαρ Καλύτερης Ξενόγλωσσης Ταινίας: «Η Γη της Επαγγελίας» (1975), «Οι Δεσποινίδες του Βίλκο» (1979), «Ο Άνθρωπος από Σίδερο» (1981) και «Κατύνη» (2007).

Andrzej Witold Wajda (6 March 1926 – 9 October 2016) was a Polish film and theatre director. Recipient of an Honorary Oscar, the Palme d'Or, as well as Honorary Golden Lion and Golden Bear Awards, he was a prominent member of the "Polish Film School". He was known especially for his trilogy of war films consisting of *A Generation* (1954), *Kanał* (1956) and *Ashes and Diamonds* (1958). He is considered one of the world's most renowned filmmakers whose works chronicled his native country's political and social evolution and dealt with the myths of Polish national identity offering insightful analyses of the universal element of the Polish experience - the struggle to maintain dignity under the most trying circumstances. Four of his films have been nominated for the Academy Award for Best Foreign Language Film: *The Promised Land* (1975), *The Maids of Wilko* (1979), *Man of Iron* (1981) and *Katyń* (2007).

Φιλμογραφία / Filmography: Powidoki (2016), Krec! Jak kochasz, to krec! (2010), Tatarak (2009), Katyń (2007), Solidarnosc, Solidarnosc... (2005), Zemsta (2002), Lekcja polskiego kina (2002), Pan Tadeusz (1999), Panna Nikt (1996), Wielki tydzień (1995), Nastazja (1994), Pierscionek z orlem w koronie (1992).

Τα παιδιά της κυρίας Κιτ

Miss Kiet's children /
De kinderen van juf Kiet

Ολλανδία / The Netherlands,
documentary, 113', 2016

Η Κιτ Ένγκελς ανήκει στην κατηγορία αυτή των δασκάλων που εύχεται να έχει κάθε μαθητής. Είναι αυστηρή, αλλά ποτέ σκληρή· τρυφερή, αλλά ποτέ μαλθακή. Η υπομονή της είναι αστείρευτη. Οι μαθητές μόλις έφτασαν στην Ολλανδία. Όλα είναι καινούργια και πολύπλοκα. Αλλά η σταθερότητα και η στοργή της κυρίας Κιτ καθησυχάζουν και γεννούν εμπιστοσύνη. Δεν διδάσκει απλώς τους μαθητές της να διαβάζουν και να γράφουν ολλανδικά, αλλά τους βοηθά να μαθαίνουν να λύνουν μαζί τα προβλήματά τους και να σέβονται αλλήλους. Ένα πορτρέτο που αποκαλύπτει την πραγματική ουσία της παιδαγωγικής και την αξία της σε ταραγμένους καιρούς.

Kiet Engels is the kind of teacher one wishes every schoolchild could have. She is strict but never harsh. She is loving but never soft. Her patience is endless. Miss Kiet's pupils have only just arrived in Holland. Many are refugees. Everything is new and confusing. Some at first are quarrelsome and headstrong. But Miss Kiet's firm but loving hand brings calm and awakens interest. She not only teaches her pupils to read and write Dutch, but also helps them learn to solve problems together and respect one another. Slowly the children gain skills and confidence.

Σκηνοθεσία / Direction: Petra Lataster-Czisch, Peter Lataster ▶ Σενάριο / Screenplay: Petra Lataster-Czisch ▶ Φωτογραφία / Cinematography: Peter Lataster ▶ Μοντάζ / Editing: Mario Steenberg
▶ Σχεδιασμός ήχου / Sound design: Hugo Dijkstal ▶ Παραγωγή / Producers: Peter Lataster
▶ Παραγωγή / Production: Lataster & Films, KRO-NCRV

Petra Lataster-Czisch & Peter Lataster

Η συγγραφέας και σκηνοθέτης Petra Lataster-Czisch (1954, Ντεσάου) και ο εικονολήπτης Peter Lataster (1955, Άμστερνταμ) συνεργάζονται κινηματογραφικά από το 1989. Έχουν γυρίσει αρκετά βραβευμένα ντοκιμαντέρ, ταινίες μικρού μήκους και ταινίες χορού. Το 2001 ίδρυσαν την εταιρεία παραγωγής Lataster&Films. Το 2012 το φεστιβάλ IDFA, τους τίμησε με ένα αφιέρωμα και το Ολλανδικό Ινστιτούτο Ήχου και Εικόνας εξέδωσε ένα DVD box με τη φιλομορφία τους.

Writer/director Petra Lataster-Czisch (1954, Dessau) and cameraman Peter Lataster (1955, Amsterdam) have formed a filming partnership since 1989. They have made several award winning feature documentaries, shorts and dance films. In 2001 they started a production company, Lataster&Films. In 2012 the IDFA festival honoured Petra and Peter with a retrospective and the Dutch Institute of Sound and Vision released a DVD box with their collected works.

Φιλμογραφία / Filmography: Awake in a Bad Dream (2013), Jerome Jerome (2011), Not Without You (2010), If We Knew (2007).

Τα κορίτσια της Ουάγκα

Ouaga girls

Σουηδία - Μπουρκίνα Φάσο
- Γαλλία - Κατάρ / Sweden -
Burkina Faso - France - Qatar,
documentary, 58', 2017

Μια ομάδα νεαρών γυναικών από την Ουαγκαντούγκου εκπαιδεύονται σ' ένα σχολείο για κορίτσια για να γίνουν μηχανικοί αυτοκινήτων. Όλη η τάξη για κάθε μια τους γίνεται λιμάνι ασφάλειας, χαράς και αδελφότητας καθώς περνά η ζωή και μεταβαίνουν στην ενηλικίωση σε μια χώρα που βράζει από τις πολιτικές αλλαγές. **A group of young women from Ouagadougou study at a girl school to become car mechanics. The class mates becomes their port of safety, joy and sisterhood, all while they are going through the life changing transition into becoming adults in a country boiling with political changes.**

Σκηνοθεσία / Direction: Theresa Traore Dahlberg ▶ Φωτογραφία / Cinematography: Iga Mikler, Sophie Winquist ▶ Μοντάζ / Editing: Alexandra Strauss, Margareta Lagerqvist ▶ Σχεδιασμός ήχου / Sound design: Christian Holm, Anders Kwarnmark ▶ Ερμηνείες / Cast: Bintou Konate, Chantale Nissougou, Mouniratu Sedogo, Catherine Nea, Dina Tapsoba, Marthe Ouedraogo, Rose Kientega, Adissa Balboné, Nathalie Yanogho ▶ Παραγωγός / Producer: David Herdies ▶ Παραγωγή / Production: Memento Film

Theresa Traore Dahlberg

Γεννήθηκε το 1983. Μεγάλωσε στο σουηδικό νησί Έλαντ και στην Μπουρκίνα Φάσο και τώρα ζει στη Στοκχόλμη. Έπειτα από μερικά χρόνια στη Νέα Υόρκη, όπου βοήθούσε σκηνοθέτες, φωτογράφους και διευθυντές παραγωγής, σπούδασε κινηματογραφική παραγωγή, αρχικά στο New School της Νέας Υόρκης και στη συνέχεια στην Ακαδημία Δραματικών Τεχνών της Στοκχόλμης. Η διπλωματική της ταινία «Taxi Sister», η οποία παρακολουθεί την Μπουρί, μία γυναίκα οδηγό ταξί, στο Ντακάρ της Σενεγάλης, έλαβε επαίνους και προβλήθηκε σε φεστιβάλ παγκοσμίως. Στο διάστημα των τελευταίων δύο ετών, η Theresa έκανε την παραγωγή τηλεοπτικών σειρών για την SVT και συμμετείχε σε διάφορα κινηματογραφικά και καλλιτεχνικά πρότζεκτ διεθνώς, επεκτείνοντας διαρκώς τα όρια της τέχνης, του κινηματογράφου και του ντοκιμαντέρ. Τώρα κάνει το μεταπτυχιακό της στις καλές τέχνες στο Βασιλικό Ινστιτούτο Τεχνών της Σουηδίας. Η ταινία της «Ouaga Girls» είναι η πρώτη της μεγάλου μήκους.

Born in 1983. She grew up on the Swedish island of Öland and in Burkina Faso, and is now based in Stockholm. After a few years in New York—where she assisted directors, photographers, and production managers—she studied film production, first at the New School in New York and then at the Stockholm Academy of Dramatic Arts. Her graduation film, Taxi Sister, which follows the female taxi driver Boury in Dakar, Senegal, has received praise and been screened at festivals worldwide. During the last couple of years, Theresa has produced a television series for SVT and been involved in different film and art projects internationally constantly stretching the boundaries of art, film and documentary. She is now doing her masters in fine art at The Royal Institute of Art in Sweden. Ouaga Girls is her feature length debut.

Φιλμογραφία / Filmography: Taxi Sister (2010), The Alien(2010) , On Hold (2009).

Τραγουδώντας με τον «Angry Bird»

Singing with angry bird

N. Κορέα / S. Korea, documentary,
88', 2016

Πριν από πέντε χρόνια, ο παθιασμένος, αλλά ευέξαπτος Κορεάτης τραγουδιστής της όπερας Jae-Chang Kim, γνωστός και ως "Angry Bird", ξεκίνησε μια παιδική χορωδία στην Πούνε της Ινδίας. Αυτό έχει αλλάξει σημαντικά τις ζωές των παιδιών της χορωδίας, αλλά οι γονείς τους δεν αναγνωρίζουν το όφελος και συχνά επιχειρούν να πάρουν τα παιδιά τους από τη χορωδία. Προκειμένου να πείσει τους γονείς, ο Kim αποφασίζει να εκπαιδεύσει και τους ίδιους, για να τραγουδήσουν σε μία μεικτή συναυλία με τα παιδιά τους. Η ταινία παρακολουθεί το δεκαπέντε μηνών ταξίδι του Kim και της χορωδίας του, από την πρώτη συνάντηση των γονιών μέχρι και την τελική συναυλία. Κατά τη διάρκεια αυτού του ταξιδιού βλέπουμε πώς η μουσική ενδυναμώνει τους ανθρώπους και φέρνει σε επαφή άτομα από διαφορετικά πολιτισμικά υπόβαθρα και γενιές.

Five years ago, a passionate yet hot-tempered Korean opera singer Jae-Chang Kim, a.k.a. Angry bird, started a children's choir in Pune, India. He has made significant changes in the lives of the choir children but their parents don't recognize the benefit and often try to pull their children out of the choir. In order to convince the parents, Kim decides to train the parents to sing for a joint concert with their children. The film follows a 15-month-long journey of Kim and his choir from the first parents' meeting to the final concert. During this journey we witness how music empowers people and connects people from different cultures and generations.

Σκηνοθεσία / Direction: Hyewon Jee ▶ Φωτογραφία / Cinematography: Sungduk Won, Wooyong Song ▶ Μοντάζ / Editing: Wonjung Bae, Hyewon Jee ▶ Μουσική / Music: Joon Seok Song ▶ Σχεδιασμός ήχου / Sound design: Jieun Kim, Heegoo Jung ▶ Παραγωγή / Producer: Sunah Kim ▶ Παραγωγή / Production: Upright Media

Hyewon Jee

Η Hyewon Jee, μια σκηνοθέτης που έχει προταθεί για τα Διεθνή Βραβεία Έμμου, δουλεύει στην κορεάτικη βιομηχανία της τηλεόρασης περισσότερα από 20 χρόνια. Η καριέρα της ξεκίνησε σε μια εξέχουσα εταιρεία παραγωγής το 1995 και αργότερα δούλεψε για μικρό χρονικό διάστημα ως ανεξάρτητη μοντέρ για την TV Chosun, ένα εθνικό τηλεοπτικό δίκτυο μετάδοσης. Το 2008 έφυγε από το δίκτυο για να επικεντρωθεί στη δημιουργία ιστοριών που αγαπούσε και να ιδρύσει μια εταιρεία παραγωγής, την Upright Media με τον συνεργάτη της, συμπαραγωγό και σύζυγό της, Wooyong Song. Έχει κάνει παραγωγή και έχει σκηνοθετήσει πολλά τηλεοπτικά ντοκιμαντέρ για τον πολιτισμό, την ιστορία και για ιστορίες ανθρώπινου ενδιαφέροντος και έχει κερδίσει πολλά βραβεία. Η ταινία «Τραγουδώντας με τον «Angry Bird» είναι το πρώτο της ντοκιμαντέρ μεγάλου μήκους.

Hyewon Jee is an International Emmy nominated director who has been working in Korean TV industry for over 20 years. She started her career at a prominent documentary production company in 1995 and later briefly worked as a commissioning editor for TV Chosun, a nationwide general broadcasting network. In 2008, she left the network to focus on making stories that are dear to her heart, and established a production company, Upright Media with her producing partner/husband Wooyong Song. She has produced and directed many TV documentaries about culture, history, and human interest stories and won numerous awards. Singing with Angry Bird is her first feature-length documentary.

Η αποφοίτηση

The graduation /
Le concours

Γαλλία / France, documentary,
120', 2016

Με αυτήν την ταινία η σκηνοθέτιδα θα εμβαθύνει στην καθημερινή ζωή της παριζιάνικης σχολής κινηματογράφου, la Fémis, όπου εφαρμόζεται το δημοκρατικό ιδεώδες της αριστείας, όπως αυτό προσδιορίστηκε από τη Γαλλική Επανάσταση και μετά, και συνοψίζεται στο εξής: «Όλοι είναι ίσοι, αλλά περνάει μόνο ο καλύτερος». Μέσα από το στάδιο της επιλογής, τη σκληρή δουλειά κατά τη διάρκεια του έτους και τις τελικές εξετάσεις, η ταινία σκιαγραφεί ένα πορτρέτο που αποδίδει τη σχέση μας με την αριστεία στην τέχνη και με μία από τις πιο αναγνωρισμένες καλλιτεχνικές σχολές της Γαλλίας. Ένα πολιτιστικό περιβάλλον όπου οι γενιές αλληλοεμπλέκονται.

With the film the director will delve into the daily life of the Parisian cinema school, la Fémis, where a specific Republican ideal of excellence is practiced and entry into which can be summed up as follows: "everyone's equal, but only the best get in..." Through the admission process, the hard work all year and the graduation exams, "Le Concours" will establish a portrait of our relationship to excellence in the Art world and of one of the most prestigious art school in France. A place of culture where generations intermingle.

Σκηνοθεσία / Direction: Claire Simon ▶ Σενάριο / Screenplay: Claire Simon ▶ Φωτογραφία / Cinematography: Claire Simon ▶ Μοντάζ / Editing: Luc Forveille ▶ Σχεδιασμός ήχου / Sound design: Nathalie Vidal ▶ Παραγωγοί / Producers: Arnaud Dommerc, Belinda Leduc

Claire Simon

Γεννημένη στο Λονδίνο το 1955, η Claire Simon είναι μια Γαλλίδα σεναριογράφος, ηθοποιός, κινηματογραφίστρια, μοντέζ και σκηνοθέτιδα. Ως κινηματογραφίστρια αρχικά σκηνοθετεί ανεξάρτητες ταινίες μικρού μήκους. Στη συνέχεια ανακαλύπτει την πρακτική του «σινεμά ντιρέκτ» με το Ateliers Varan και γυρίζει αρκετά ντοκιμαντέρ τα οποία κερδίζουν πολλά βραβεία. Η πρώτη της ταινία μεγάλου μήκους «Simon, oui» (1997) παρουσιάζεται στο Φεστιβάλ των Καννών το 1997 στο Directors' Fortnight. Η επόμενη ταινία της «Ça, c'est vraiment toi» (2000), παίρνει το πρώτο βραβείο του Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Μπελφόρ. Η δεύτερη της ταινία μυθοπλασίας «Ça brûle» (2006), συμμετείχε επίσης στο πρόγραμμα Directors' Fortnight το 2006. Ένα ασυνήθιστο ταλέντο για τον γαλλικό κόσμο του κινηματογράφου, η Claire Simon προσπαθεί πάνω από δύο δεκαετίες τώρα -αδιάκοπα και επιτυχώς- να αποτυπώσει την ουσία της πραγματικότητας.

Born in London in 1955, Claire Simon is a French scriptwriter, actress, cinematographer, editor and director. As a filmmaker she first directs independent shorts. She then discovers the practice of 'direct cinema' with the Ateliers Varan and makes several documentaries which garner multiple awards. Her first fiction feature length movie, Simon, oui (1997) is presented at the Cannes Film Festival Directors' Fortnight in 1997. Her next film, Ça, c'est vraiment toi (2000), is awarded the great prize at the Belfort Film Festival. Her second fiction film, Ça brûle (2006) was also selected for the Directors' Fortnight in 2006. An atypical talent in the French movie world, Claire Simon has been trying for more than two decades to this day - ceaselessly and successfully - to capture the essence of reality.

Φιλμογραφία / Filmography: Le bois dont les rêves sont faits (2015), Gare du nord géographie humaine (2013), Les bureaux de dieu (2008), Ça brûle (2006), Mimi (2002).

Οι δρόμοι

The streets/ Las calles

Αργεντινή / Argentina,
docu-fiction, 81', 2016

Στο Puerto Pirámides, μια μικρή πόλη στην Παταγονία, οι δρόμοι δεν έχουν ονομασίες. Η Τζούλια, καθηγήτρια στο μοναδικό σχολείο της πόλης, οργανώνει μια σχολική δραστηριότητα όπου συμμετέχουν όλα τα παιδιά: να ονοματοδοτήσουν τους δρόμους. Τα παιδιά μέσα από συνεντεύξεις των κατοίκων μαθαίνουν την ιστορία τους και τις προτάσεις τους για τα πιθανά ονόματα. Στο ταξίδι αυτό ακούνε διαφορετικές ιστορίες για τους παλιούς αυτής της πόλης, τη θάλασσα, τους ψαράδες, τις ακτές, τη δουλειά. Η δραστηριότητα θα τελειώσει με τη συμμετοχή όλων.

In Puerto Pirámides, a small town in Patagonia Argentina, the streets are unnamed. Julia, teacher in the only school of town, develops a school project that commit the students in a common objective: to give names to the streets. Luna, Eli, Maxi, Renzo and Juan are some of the children involved in the process of interviewing the inhabitants of the town with the idea of knowing their history and their suggestions to the names for the streets. In that journey, they hear different stories where the ancient residents, the sea, shermen, rural labour, and the coasts are the essential issues. What once started as a school Project, will end up involving everyone in the town.

Σκηνοθεσία / Direction: María Aparicio ▶ Σενάριο / Screenplay: Nicolás Abello, María Aparicio ▶ Φωτογραφία / Cinematography: Cesar Aparicio ▶ Μοντάζ / Editing: Martín Sappia, María Aparicio ▶ Σχεδιασμός ήχου / Sound design: Juan Manuel Yeri ▶ Ερμηνείες / Cast: Eva Bianco, Mara Santucho, Gabriel Perez ▶ Παραγωγοί / Producers: Natalia Gamarro

María Aparicio

Η María Aparicio γεννήθηκε στην Κόρδομπα της Αργεντινής το 1992. Σπούδασε κινηματογράφο και τηλεόραση στο Εθνικό Πανεπιστήμιο της Κόρδομπα. Είναι μέλος της Vientosur Cine, μιας μικρής εταιρείας παραγωγής, με έδρα την Κόρδομπα και εργάζεται ως μοντέρ και εικονολήπτρια. Η ταινία «Οι δρόμοι» είναι η πρώτη της μεγάλου μήκους, ολοκληρώθηκε το 2016 και έχει συμμετάσχει σε περισσότερα από 15 φεστιβάλ, κερδίζοντας αρκετά βραβεία. Αυτή τη στιγμή ετοιμάζει τη δεύτερη της ταινία, «About the clouds».

María Aparicio was born in Córdoba, Argentina, in 1992. She studied film and TV at the National University of Cordoba. She is part of Vientosur Cine, a small production company, based in the city of Córdoba, and works in several editing and camera projects. "Las Calles" is her first feature film, released in 2016, which has participated in more than 15 festivals, obtaining several awards. She is currently working on the development of her second film, "About the clouds".

20ο ΔΙΕΘΝΕΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΝΕΟΥΣ
20TH OLYMPIA INTERNATIONAL FILM FESTIVAL FOR CHILDREN AND YOUNG PEOPLE
PYRGOS, AMALIADA AND OTHER CITIES, 2-9/12/2017

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
MINISTRY of CULTURE and SPORTS

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ / ORGANIZATION

ΝΕΑΝΙΚΟ ΠΛΑΝΟ
YOUTH PLAN

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ
ΔΥΤΙΚΗΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ

REGION OF WESTERN GREECE

ΧΟΡΗΓΟΣ & ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
SPONSOR & MEDIA SPONSOR

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού,
Εκπαίδευση και Διά Βίου Μάθηση

Ειδική Υπηρεσία Διαχείρισης

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ανάπτυξη - εργασία - αλληλεγγύη

20^ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ολυμπίας για Παιδιά και Νέους
20th Olympia International Film Festival for Children and Young People

*Το μυαλό δεν είναι δοχείο που πρέπει να γεμίσει,
αλλά φωτιά που πρέπει να ανάψει*
Πλούταρχος

Το αφιέρωμα «Ο δρόμος για τον δεύτερο ήλιο», περιλαμβάνει δέκα ταινίες μυθοπλασίας και ντοκιμαντέρ (οι επτά σε πρώτη προβολή στην Ελλάδα), οι οποίες πραγματεύονται μια σειρά ζητημάτων για την Εκπαίδευση, τη Διδασκαλία και τη Μάθηση σε διάφορες περιοχές του πλανήτη μέσα από το βλέμμα ευαίσθητων δημιουργών και αναδεικνύουν την ουσία της παιδαγωγικής διαδικασίας.

*The mind is not a vessel to be filled,
but a fire to be kindled.*
Plutarch

The tribute to "The way towards the Second Sun" includes ten fiction films and documentaries (seven of them will be screened for the first time in Greece), which, through the eyes of sensitive creators, deal with a series of issues on Education, Teaching and Learning in different regions of the world and highlight the essence of the pedagogical process.